

Obrazové přílohy

Předchozí strany se věnovaly literárnímu obrazu českého dávnověku, především Libuše. Nedílnou součástí literárních děl byl ale i obrazový doprovod, který čtenáři sloužil jako návod, jakým způsobem si má postavy z mytických dob zhmotnit. V následujícím stručném výběru jsou představeny ilustrace k některým dílům, jež byla v této práci analyzována.

Příloha 1.

Nejznámější ilustrace k Musäovým *Volksmärchen der Deutschen* připravil pro druhé vydání souboru na počátku 80. let 18. století, tedy krátce po Musäově smrti, malíř Ludwig Richter. Úvodní ilustrace k pohádce o Libuši ukazuje spjatost Musäova pojetí látky s francouzskými pohádkami o vílách.

Johann Karl August MUSÄUS, *Volksmärchen der Deutschen*, München 1976, s. 329.

Příloha 2.

Trojiční symboliku, jež se prolíná celým dílem, zdůrazňuje titulní ilustrace k prvnímu vydání Brentanova dramatu *Die Gründung Prags*. Přítomen je i náznak budoucího křesťanství ve vyobrazení kříže a samozřejmě nechybí ani slavná budoucnost Prahy.

Clemens BRENTANO, *Die Gründung Prags*, Pesth-Leipzig 1815, s. II.

Příloha 3.

Rytina Gregora Balzera zdobila knižní vydání dramatu rytíře von Steinsberga *Libusse*. Steinsberg racionalisticky odmítal chápat Libuši jako věštkyni. Rytina o to více zdůrazňuje její roli rekyňe, kterýžto atribut se v českém přepracování hry dostal i do názvu díla.

František ČERNÝ (ed.), *Dějiny českého divadla II. Národní obrození*, Praha 1969, s. 42.

Příloha 4.

Ebertova *Wlasta* obraz titulní hrdinky nepřinášela. Jezdec na koni jedoucí pod mračným nebem na pozadí Děvína a Vyšehradu naznačuje, že dílo se hlásí k poetice romantismu.

Karl Egon EBERT, *Wlasta. Böhmisch-nationales Heldengedicht in drei Büchern*, Prag 1829, s. III.

Příloha 5.

Vyobrazení na frontispisu *Českých amazonek* Prokopa Šedivého tematizovalo setkání Ctirada a Šárky. Rytce se pro zpodobnění Šárky zjevně inspiroval dobovým oděvem.

Miloslav NOVOTNÝ (ed.), *Romantické povídky z českého obrození*, Praha 1947, s. 4.

Příloha 6.

Jak vypadalo již druhé uvedení Smetanovy slavnostní opery *Libuše* ve znovuotevřeném Národním divadle roku 1883, naznačuje dobová kresba vrcholné scény zpěvohry. Nechybí zde ani atributy, bez nichž byla po „objevení“ *Rukopisu zelenohorského* česká *Libuše* nemyslitelná: „právodatné desky“ a „meče soudné“.

František ČERNÝ – Eva KOLÁROVÁ, *Sto let Národního divadla*, Praha 1983, s. 22.

